

**R.P. Lvcae Pinelli, Societatis Iesv Meditationes De
Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, Et præparatione ad
sacram communionem**

Pinelli, Luca

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Modvs Commvnicandi cuiusdam Virginis sanctissima editus à D. Nicolao
Sfondrato, Episcopo Creminensi, postea Papa Gregorio XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59560](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59560)

Sacramentorum, imprimis autem, quod
immunis ab omni peccato, & cum de-
uotione ad Sacram communionem ac-
cessisset *Vigil. de fruct. sanct. discurs. 27.*

FINIS.

MODVS COMMVNICANDI

eniusdam Virginis sanctissima edita à

D. Nicolao Sfondrato, Episco-

po Creminensi, postea

Papa Gregorio

XIII.

*In praxi
vita spirit.*

OCTAVO quoque die communio-
care soleo, & quædam ante, qua-
dam post, quædam in ipsa com-
munionem obseruo.

ANTE communionem, me hunc
modum præparo: Pridie examino con-
scientiam meam, humiliter confiteor, &
doleo ex corde de peccatis tota hebdo-
made commissis. pænitentiam iniungam
à Sacerdote expleo, eiq; aliam adiungo
vt disciplinam, & dum ieiunare nō lice-
parcius saltem comedo & bibo.

MA NE sequenti diutius quam aliam
maiori; deuotione orationem mentis
instituo, & in ea gratiam à Deo peto
nè communicandi, simulq; rogo, vt me
talem faciat, qualis debet esse, qui suam
diuinam maiestatem recipiat: cor etiam
meum suo diuino amore inflammet, &

SECUNDO, considero meam vilitatem & indignitatem, quam plena sum imperfectionibus, imò radicem aliam me omnium vitiorum: & deprehendo nihil in me boni esse, totamque oneratum peccatis, totam me abijcio ad pedes misericordiae divinae, quae compensare possit sua gratia quod in me deest.

TERCIO, excito mille modis, quatenus Deus dederit animae meae afflictionem. Speciatim autem facio breuem confessionem, his vel alijs verbis. Domine, ego firmiter credo te esse Creatorem omnium, te esse ipsum Salvatorem mundi, te esse, qui pro me es captus, flagellatus, coronatus, crucifixus, mortuus, sepultus, qui pro me es resuscitatus, qui me es dicaturus, & vitam vel mortem aeternam daturus, &c.

QUARTO, aliquando doleo corde, quod tam parum veniam ad communionem paratus, aliquando cum ergo, ut nulla habita ratione vilitatis in visceribus animae meae abscondam. Miror & obstupesco, considerans summi Christi caritatem, quod non dedignetur ingredi in eam animam, quae tantopere haecenus eum abiicit, contempnit, & causam passionis & mortis dedit. Quando etiam sic colloquor cum anima mea

MEDITATIONES. 146

in me sanctissimum Sacramentū illū effectum consequatur, quē in eorū cordib. consequitur, qui dignē communicant.

DEINDE considero quam magnas sit, in se recipere Maiestātē Creatoris totius mundi. Perpēdo, illum esse, quem reuerenter, adorant & laudant angeli: quem desiderarunt Prophete, amātunt Apostoli, imitati sunt Martyres. Quem deniq; omnes sancti ineffabili cum desiderio colere, amplecti, & sibi vnire in hoc sanctis. Sacramento semper cupiuerunt.

HOC desiderio commota, studeo animam meam amplius accendere, considerando primū magnitudinem diuini amoris erga tā vilem creaturā, qualis est homo, & speciatim qualis sum ego tot peccatis & imperfectionibus obnoxius: deinde considerando multiplices gratias & fructus spirituales, quos sanctissimum Sacramentum secum affert in animam deuote communicantis.

SECVNDO, dum iam iam communicandum est, occupo cor meum his contemplationib. Primò conor inuitare omnes sanctos, maximè B. Virginē, & sanctos Patronos, vt pro me apud Deum intercedant; deinde vt exornent quoque, & comitentur animam meam cōferentem se ad coeleste conuiuium.

G

SE-

MEDITATIONES. 147

mea. Ecce anima mea Dominum Deum tuum, ecce illum, quem tanto studio desideras, foelicem te reputa, si eum agnoscas, ames, roges & cogas, ne velit discere à te.

POSTREMO, repræsentò cùm omnia peccata mea, & miseras infinitas, in profundo cordis mei reconditas; & frequentissimè rogo, ut omnia mihi condonet, proponoque me poenitentiam acturum, & vitam meam seriò emendaturum.

TERTIO, post Communionem peractam, recipio me in locum aliquem secretum, ut solus cùm solo Domino meo, quem in domum animæ meæ realiter recepi, ex intimo affectu colloquar. Et primò offero æterno patri sanctissimū hoc sacrificium Christi Domini nostri, & repræsentò illi, quicquid pro me passus est, utendo his vel alijs verbis: Ecce, ô Pater æterne, filium tuum, quem ex infinito amore tuo de cœlo in terrā misisti, ut carnem humanam assumeret, in stabulo nasceret, in Ægyptū Herode persequente fugeret, & in summa paupertate viueret. Ecce ô Pater, quanta in deserto, in prædicatione, in profectione, in persecutionibus Iudæorum passus sit pro me. Audi blasphemias, iniurias, contumelias, quas ab ingratis Iudæis sustinuit. Vide traditū

G 2 & ven-

& venditum 30 argenteis. Eum offero tibi Pater sancte, in horto ligatū, ad Annam deductū, in domo Caiphæ percussū, coram Pilato accusatū, & ab Herode illusū, à Iudæis flagellatū & crucifixū. En Pater caput eius inclinatum, faciem ex morte pallidā, manus & pedes transfossos, latus sacratissimū apertū. Ecce, & cœlum & terra suo modo dolent. Dolorosa mater, Maria, & carissimi discipuli deuotē eum deplorant, & ingrati Iudæi eo crudelius in eum insanunt. Offero eum tibi mirra vinctū, linteo munda inuolutū, & alieno monumento sepultū. His peractis finem facio, laudando, benedicendo, & gratias agendo diuinae Maiestati, quod ita nos dilexerit, ut filium suū vnigenitū in mortem pro salute nostra dederit.

SECUNDO, conuerto me ad B. Virginē & sanctos patronos, eosq; omni contentione oro, vt quoniam sentio me obligatū ad gratias agendas pro tanto beneficio, quod dignatus sit venire ad me, nec tamen ad id sim idoneus propter peccata mea, illi pro me officiū hoc prestare velint, Deūq; rogare, vt me gratia suā participem facere velit.

TERTIO, conuerto me ad Christum eiūq; familiariter aperio omnes infir-

MEDITATIONES. 149

infirmities meas: vt medico pientissimo & omnes errores meos, vt Domino humanissimo: imò omnes defectus meos in genere & specie, in quos quotidie relabi soleo, vt Patri amantissimo; eumque rogo, vt mihi remedium suggerat, ne toties in eos relabar. Speciatim autem rogo, vt mihi gratiam concedat, ipsum in sancta cōmunionē dignè semper recipiendi.

QVARTO, facio propositum coram Domino, emendandi omnia, in quibus delinquere soleo. Nominatim autem statuo singulare aliquod vitium extirpare, & virtutem aliquam, qua opus habeo, inferere, vt semper proficiam immelius, ardentiusque diuinam eius Maiestatem imploro, vt mihi det vires id exequendi.

POSTREMO, toto illo die, studiosius cor meum custodio, cogitans in eo Dominum, tanquam in suo habitaculo requiescere: quare do operam, vt omni vtar modestia, tam in loquendo, videndo, ambulando, quàm in tota externa conuersatione. Sæpe in mentem reuoco, per orationes iaculatorias, sacram communionem, vsurpando hæc vel similia verba: Hodie Domine venisti ad me peccatricem, hodie hospitatus es in

G 3.

domo.

o homo mea, hodie in corde meo sanctam
passionem tuam renouasti. Maneas que-
so mecum, ne discede à me, quia adue-
spera scit, appropinquat nox mortis, ten-
tationis, negligentiae &c. In alijs quo-
que orationibus eius dici, gratias ago
pro singulari illo beneficio,
quod dignatus sit ad
me diuertere.

F I N I S.

